

Szerkesztési iroda:

Nagy-Becskek,

Zápoly-utca 1-ső szám.

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Zápoly-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Telefon szám 21.

Nagybecskerek, 1896.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Feladós szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

XXV. évfolyam, 204. szám.

Hírletési árak:

Egész évre ——— 18 kr.
Félévre ——— 8 „
Negyedévre ——— 3 „
Egy hóra ——— 1 „
— Egyes szám ára 4 kr. —

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak és azonkívül az összes hirdetései irodákban.

Megjelenik mindennap

vasár- és ünnepnapok kivételével

Szombat, szeptember 5.

A pénzügyi expozé.

Nagybecskerek, szeptember 5.

Lukács László pénzügyminiszter egy jelentőségteljes beszédben szakszerű felvilágosításokat és magyarázatokat adott, melyek kétségkívül az egész országban jogos feltűnést, sőt szenzációt fognak kelteni. Es ez a siker nem a magyar állami pénzügyeknek és az államháztartásnak a legnagyobb szabotossággal és bámulatos világossággal előadott helyzetéhez fűződik, hanem ama nyilatkozatok következménye az, melyeket a pénzügyminiszter azokra a kérdésekre vonatkozólag tett, melyek eleve a maguk számára igénylik a közérdeklődést és melyeket közönségesen „kiegyezési tárgyalások” gyűjtőnévvel jelölünk meg.

A képviselőház éber figyelemmel kísérte a pénzügyminiszter fejtegetéseit, melyeket a feszült figyelemben és csendben mindenütt egészen jól lehetett hallani, jóllehet a miniszter beszélőszere kissé gyenge tárczájának kolosszális feladataihoz mérten. Fejtegetéseit gyakran megszakították a tetszésnyilatkozatok, melyek a majdnem két óra hosszú tartó beszéd végével a leikesedésig fokozódtak. Tömegesen siettek a képviselők a miniszter üdvözlésére igazán kivételes sikere alkalmából és a legelső üdvözlők azok voltak, akik a nagy munkát, az óriási szorgalmat és fáradhatlan kitartást, melyekről az expozé fényes bizonyítványt adott, méltányolni tudják.

Az 1897. évi költségelőirányzat lényegében olyan, mint az idej. Számokban beszélve az állami rendes kiadások 3-8 millióval emelkedtek. A végeredmény főösszegei ezek: a rendes kezelésben 23-9 millió bevételi többlet mutatkozik; a rendkívüli kezelésben 23-8 millió bevételi keveslet. Míg tehát a rendes kezelés közel 24 millió forint pluszt mutat fel, az 1897. évi előirányzat

87.635 forint felesleggel záródik, mely lényegesen összeggel mulja felül az ideit.

A gazdaságilag kedvezőtlen előző év után, melyben Magyarországnak csak közepes aratása volt, oly év után, melyben az összes nyerstelemek vesztettek értékükből és a legkülönbözőbb állapotbetegségek és egyéb viszontagságok mellett még krach is volt a pénzügyi spekulációban, mely devalvált minden mozgó értéket: ilyen év után senki sem csodálkozott volna, ha a magyar pénzügyminiszter kedvezőtlenebb költségvetéssel kénytelen az ország elé lépni. Hogy pedig ez nem lett szükséges, az azt bizonyítja, hogy Magyarország pénzügyei szélesebb és biztosabb alapokon nyugszanak és kedvezőtlen események, melyek egyes gazdasági tényezőket érnek, nem képesek azt lényegesen befolyásolni.

A költségvetés részleteire és az egyes tárczákra még visszatérünk.

Beszédének nagy részét a kiegyezési tárgyalásoknak szentelte a pénzügyminiszter és itt első sorban azt a kabinetnevben tett nyilatkozatát említjük, melyet a „Pester Correspondenz” közlése alapján már több héttel ezelőtt volt alkalmunk reprodukálni: a kormány az osztrák kormányval a kvóta tárgyában egyáltalán nem tárgyal, sem ígéretet nem tett, sem kötelezettséget nem vállalt bármely irányban. Az ellenzéki sajtónak minden erre vonatkozó közlése airtalan, tires koholmány.

Módunkban volt ama sikereket jeleníteni, melyeket a kormány a fogyasztási adók és az állategészségi ügyek terén elért. A fogyasztási adók jövőre azt az államot illetik, amelynek területén a megadóztatott cikkek fogyasztatnak, az állatforgalom tekintetében pedig a megállapodás alapján Magyarország ugyanolyan elbánás

alá kell, hogy essék, mint az osztrák beföld. A fogyasztási adók visszatérítésénél, ha Magyarország évtizedek óta nagy igazságtalanságot volt kénytelen tűrni, a magyar kormány sikere eklatánsabb. Míg eddig a fogyasztási adókat a közös vámbevételekből térítették vissza és így Magyarországnak törvénytelenül oly árúk után is vissza kellett térítenie az adót, melyeket Ausztriából exportáltak, jövőre a vám restitúció mindegyik állam terhére külön történik.

A Tirolban szedett helyi gabonavám megszüntetésére nézve az osztrák kormány kötelezettséget vállalt.

A valutarendezésre nézve az osztrák pénzügyminiszterek mindig nehézségeket okoztak. Most sikerült a készletek felvételét kölcsönös megállapodás útján meghatározni és ha ez a terminus nincs is naptárilag megállapítva, a készletek felvétele a kormányok akarata és elhatározása alól mégis el lett vonva és oly feltételektől tétetett függővé, melyek nem esnek egy miniszter vagy egy kormány hatalma alá!

A bankkérdésben függőben vannak a tárgyalások és ezért Lukács pénzügyminiszter csak ama követelmények felől nyilatkozhatott, melyek nélkül a magyar kormány a bankszabadalom meghosszabbítását nem ajánlhatta. Ezek: a paritásos vezetés a legmagasabb átlásokban; a kormány befolyásának és ellenőrzésének joga; elég és kielégítő hitelengedélyezés magyar hitelkeresők számára és végül, miután a bankszabadalom értéke mind nagyobb lesz, az állam nagyobb részesedése a bank tiszta nyereségében.

Nyilatkozott a pénzügyminiszter az ezüstkurrás kérdéséről is és eloszlott minden kételkedő aggályt; nyilatkozott a

A „TORONTÁL” tárczája.

Bene Gyuri hagyatéka.

— A „Torontál” eredeti tárczája. —

Irtá: Sz. Szigethy Vilmos.

Leghívebb barátom és legkedvesebb lakótársam, Bene Gyuri, egy csunya őszi éjszakán a másvilagra költözött. Megsírattam illően, mert olyan barátot vesztettem el benne, amilyen ritkán akad ebben az érdekhajhász világban.

A legnagyobb szerencse az volt a mi barátságunkban, hogy Gyuri mindig össze tudta egyeztetni az én heves természetemet az ő szelid természetével. Ha valami differenzia merült fel közöttünk, rendszeren ő engedett és rámondta az én véleményemre a megszokott jel szót: „bene”

Ezért neveztük el Bene Gyurinak, bár volt szegénynek becsületes neve is. A Bene név annyira ráragadt, hogy később ezen neve alatt adta ki a verseit is.

Igen, Gyuri irt verseket. S még milyen versek voltak azok. Egyesítve volt bennük a rajongó, lemondó szerelem a szenvedélyes isszó szerelemmel, amely elkábitja a szentimentális asszonyokat.

Mikor már minden könyvemet kisírtam, rendezni kezdtem a hagyatékát. Eltekintve holmi viseltes nyakravalóktól, egy kopott frakktól s egyéb e fajta holmitól, ami megvan minden olyan szegény poéta birtokában, aki érzelmes verseket irt és sajtót vacsorál, — egy kisebb terjedelmű kéziratsomóra bukkantam!

Azt vártam, hogy legalább is válogatott költemények lesznek, melyeket még én sem ösmerek, de legnagyobb csalatkozásomra mind

regiek voltak. Szegény Gyuri szépen letisztította valamennyit és úgy helyezte nyugalomra a láda fenekére, míg valami vállalkozó szellemű kiadó meg nem szabadítja tőlük.

Hanem azért mégis jól esett végiglapoznom a kis füzetben, visszaidéztem újra az elmúlt szép időket, mikor még együtt éhezünk és fagragtunk a rimeket.

Ekkor a szemembe öltött egy halavány kék papírdarab. Valami levélnek volt a leszakított fele és azon szerénykedett ez a megkezdettt verseike:

Szeretlek.

Lelkembe rezg még, mint egy bűvös álom,

Mint harmatsópp az álmodó virágon

Lényed csodás ígézete,

Angyaljóságod édes érzete.

Hiába minden — messze hi a végzet

Bucszóul óh mondd mit hagyjak néked?

E fájó dalt, melyet reszketve zengek:

Szeretlek, szeretlek!

Ifjú szívemnek minden szép reménye

Lehullt a porba, durván összetépvé;

Mi ideál volt — rutul meggyalázva,

Dalos lelkemnek összetépvé szárnya

— — — — —
Csupán csak ennyi volt az egész. Elolvastam egyszer, kétszer . . . tizszer, de csak nem lettem tőle okosabb.

Hogy valakihez irta, az természetes, mond tam magamban nem éppen megvetendő logikával, de ki az akihez irta?

Cselhez folyamodtam.

Másnap tárczát irtam Gyuriról, amelyben érdeme szerint méltattam. A végén rátértem a hátrahagyott versre is. Teljes ötven sort szenteltem ennek a versnek s a végén így kiáltottam föl:

— Az irodalomtörténet mindenestre nyerne, sokat nyerne, ha tudnók, ki volt az a farkólt szellemi nő, akihez a sokat hányatott költő utolsó és legszebb versét irta.

Hogy miért nyerne az irodalomtörténet, annak magam sem tudtam volna okát adni, de az végre is mellékes.

A tárczának kettős eredménye volt.

En aesztetikussá avasziroztam másodsor pedig forrongásba hoztam a város lakosságát. Mindenki arra volt kíváncsi, hogy kihez irta Bene Gyuri az utolsó verset?

A szedőgyerekek hozattam ennek örömeire egy pakli dohányt és új ollót vettem a szerkesztőségbe.

Leheveredtem a pamagra és vártam, míg felhozzák a revíziót a kézüző lapról.

A munkatársak szobájában valami zajt hallottam, mintha a nevemet említették volna. Nyomban rá megkopogtattak az ajtómat és belépett egy talpig gyásza öltözött hölgy.

— Szerkesztő urhoz van szerencsém?

— Az vagyok, mivel lehetek szolgálatára?

— Nagyon diszkrét ügyben jöttem, szeretném, ha nem tudná meg senki, hogy itt voltam.

— Részemről nem tudja meg senki.

— Uram, én szolgálatot akarok tenni az irodalomtörténetnek.

— Hogyan?

— Ugy, hogy bevallom nagy titkomat: Bene Gyuri hozzám irta utolsó versét, a mult hetekben még összeszóalkoztunk valami csekélységen s attól lett olyan nagyon szentimentális.

— Hogyan? Nagysád személyes ismerőse volt Gyurinak?

— Nagyon jó barátságban éltünk. Lehetek bizalmas?

sóbányajegyek beváltásáról, ami osztrák részről elvált kötelezettség; továbbá 112 millió frt állanijegy közös beváltásáról, melynek fejében részben 30 millió frt erejéig 5 koronások fognak forgalomba bocsáttatni.

A pénzügyminiszter beszéde heteken át foglalkoztatni fogja Magyarországnak közvéleményét és nem fogjuk elmulasztani folytatólagosan méltatni ezt a legelőkelőbb állameseményt.

— **Uj államtitkár.** A hivatalos lap mai száma közli: Magyar pénzügyminiszterem előterjesztésére keresztény-szigeti Toepke Alfréd miniszteri tanácsost második államtitkárrá kinevezem. Kelt Bécsben, 1896. évi augusztus hó 24-én. Ferencz József s. k. Lukács László s. k.

HIREK.

Tájékoztató.

Szeptember 10. Közigazgatási bizottság ülése.
Október 1. Városi közgyűlés.
Október 11. Tiszti szék.
Október 12. Őszi közgyűlés.
Október 19. Közig. bizottsági ülés.

A gőzfürdő naponta reggeli 5 órától nyitva van; nők részére kedden és pénteken délután.

— **Államsegély.** A vallás és közoktatásügyi miniszter Nolics Lázárné török-kanizsai g. kel. szerb lelkész özvegyének 30 frt, Jovanovics Perzida szőregyi g. kel. szerb lelkész özvegyének 30 frt államsegélyt engedélyezett.

— **Hivatalvizsgálatok.** Rónay Jenő főispán mostanában eji meg a rendes évi hivatalvizsgálatokat. A főszolgabírói hivatalok közül eddig a központi, módosi és beceire került a sor s minden egyes helyen abban a kellemes helyzetben volt a vármegye főispánja, hogy megelégedésének adhatta kifejezést a tapasztaltak felett.

— **A rudolfsnadi ármentesítő társulat** választmányát folyó hó 8-án Nagybecskereken ülést tart. A közgyűlést folyó hó 9-én tartják meg Rudolfsnaden.

— **Arcképleleplezés Temesvárott.** Temesvárról írják: Kegyeletes szép ünnepély folyt le ma délelőtt a városház tanácstermében; a városi törvényhatósági bizottság rendkívüli közgyűlésén ekkor leplezték le Temesvár egykori polgármesterének, Török volt budapesti államrendőrségi főszolgabíró arcképét. A törvényhatósági bizottság és tisztikar csaknem teljes számban megjelent az ünnepeségen, hogy lerójják kegyeletét a nagy férfi irányában, kinek működése korsza-

kat alkotott Temesvár város gazdasági és kulturális történetében. A leleplezési ünnepélyt képező rendkívüli közgyűlésen Telbisz Károly polgármester elnökölte alatt jelen volt a teljes hivatalnoki kar és nagyszámu előkelő közönség. Az ünnepi szónok Gernl József főjegyző volt, kinek lendülettel előadott beszéde mély benyomást tett a jelenvoltakra.

— **Vásár.** A kikindai őszi országos vásártf. hó 17-20-án tartják meg. A sertések felhajtása tilos.

— **Rákosi Jenő nemessége.** A „M-g” írja: Megbízható forrásból értesülünk, hogy a király Rákosi Jenőnek, a Budapesti Hírlap tulajdonosának és főszerkesztőjének a magyar nemességet adományozta. Rákosi Jenő régi elismert munkása a magyar irodalomnak, a kinek nevéhez a színműirodalom terén is szép nagy sikerek fűződnek.

— **Megszűnt a tihanyi visszhang.** Az első pillanatra el sem hiszi az ember, hogy az egész Balatonvidéknek legismertebb természeti tüne-ményét, a híres tihanyi visszhangot többé nem fogjuk hallhatni, mert megszűnt. Hányszor szaval-tunk ott a templom mögött, nekitámaszkodva a zöld fenyőkorlátnak, most már vége, s a „Hős vértől pirosult...” tizenégy szótagját nem fog-ják többé visszaverni a tihanyi templom meg-feketült falai. Egy meggzagadott tihanyi föld-deur, kegyeletből az iránt a gyönyörű hely iránt, a hol gyermekéveit leélte, nyári lakot épített a templom közelébe, de véletlenül oly szerencsétlen helyre, hogy a visszhang utját tel-jesen elzárván, a visszhangot lehetlenné tette.

Az igaz, hogy az új palota lebontása esetében a visszhang újra hallható lenne, de gondolni sem lehet arra, hogy az új épületet lebontsák, mert 32,000 frtba került. Nagy veszteség az egész Balatonvidékre, mert egy érdekes kiránduló helytől fosztották meg. A tihanyi visszhang any-nyira csodaszamba ment, hogy évente felkeresték külföldiek, sőt maga Stefánia főhercegnő is át-rándult Tihanyba, mikor most néhány hetet töltött Balaton-Füreden.

— **Ritka torzszülött.** Elbefeldben egy magánhivatalnok neje a napokban adott életet a 12 ik gyermekének, egy leánynak, a ki szemek nélkül jött a világra. A szemüregnek tényleg megvannak, de teljesen hiányzik azokból a szem. Az ottani orvosok azt állítják, hogy ilyen eset az ő tudomásuk szerint még nem fordult elő.

— **Öngyilkosság.** Felbab Zsivojkóné kikin-dai szerb asszonyt részben betegsége, részben és főképpen nyomorusága kergette a halálba. Még tél sincs és a nyomor, inség már is gyötörte családjaival együtt. Mindez annyira elkeserítette a szegény asszonyt, hogy tegnapi délután felakasz-totta magát, azonban mielőtt a kötel gyilkos munkáját elvégezhette volna, hozzátartozói észre-vevtek és a kötelet elvágták.

— **A veszprémi hitközség dr. Kleinnak.** A veszprémi izr. hitközség elnöksége a követ-kező hízelgő átiratot intézte dr. Klein Mór rabbihoz: Főtiszteleendő dr. Klein Mór főrabbi urnak Nagybecskereken. A képviselőtestület augusztus hó 30-án tartott közgyűlésében örö-mel tekintvén vissza a hitközségünkben lefolyt papi beiktatási ünnepélyre, egyhangulag elismerte, hogy ennek egyik kimagasló pontját főtisztele-n-dőséged magas tartalmu, szónoki hévvel elő-adott remek ünnepi beszéde képezte. A képvise-lőtestület tehát szíve sugallatát követve, ked-ves kötelességének tartja, hogy főtiszt. urnak, ebbeli szives, felejtethetlen élvezetet nyújtó közreműködéséért hálás, mély köszönetét fejzeze ki. Midőn még azon hó óhajunknak adnánk ki-fejezést, hogy az Ur Isten még sokáig, nagyon sokáig tartsa meg jó erőben, zavartalan egész-ségben nagyrabecsült családja hitfelekesetünk és hazánk javára, maradtunk főtiszteleendő főrabbi urnak hitrokoni szeretetben őszinte és tisztelet-tes levelei Veszprém, 1896. szeptember hó 2-án, a képviselőtestület nevében: Rosenthal Nándor hitközségi elnök, Schwarz Sámuel hitk. titkár.

— **Kikindai élet.** Veszelinov Noka, Zarity Obrad és Bain Misa nagykikindai szerb emberek találkoztak a minap egy kocsmában. Pálinkát ittak, csoda e hát, hogy bolondokat cselekedtek. Bain Misa duhajkodott leginkább, csapkodott jobbra balra, dobálta a poharakat, két társát is folyton boszantotta. Ezek sem voltak reatek és ugy elverték, hogy nem tudott haza menni a lábán. A rendőrség vitte be a városházára, ott azután a városi orvos Bain fejének néhány foly-tonossági hiányát megreperálta.

— **A kézbesíthetlen és fölös szállítma-nyok** az üzletszabályzat 70. § a értelmében nyilvános árverezés útján d. e. 9 órakor az alább felsorozott állomások teherárú raktáraiban a következő napokon kerülnek eladásra, mihez a t. cz. közönség ezennel meghívatik.

Ujvidék	állomáson	1896. szept. 15-én.
Szeged	"	" 21-én.
Bpest ny. p. u.	"	" 21-én.
Miskolc-gömöri p. u.	"	" 21-én.
Budapest dunapart	"	" 24-én.
Arad	"	" 24-én.
Debreczen	"	" 24-én.
Pozsony	"	" 25-én.
Zágráb	"	" 25-én.
Brassó	"	" 25-én.

— Budapest, 1896. augusztus hó 24-én. Az igazgatóság.

— **Tájkép-kiallítás.** A Hunyadi-utca vé-gén, a Kovács-féle házban néhány nap óta ér-dekes látványosságban gyönyörködik Nagybecskerek város közönsége. A plasztikus tájkép ki-állítás valóban megérdemli, hogy megnézzé, a kinek gyönyörűsége telik az effélékben. Ezen a héten a chicagói világkiállítást lehetett látni, a jövő héten Sweiczra kerül a sor. Nem egészen érdektelen a fonograf sem, melyből különböző népszindalokat hallani.

— Csak tessék, minden szegyenkezés nél-kül. Mi új-agirók más fajta-hoz tartozunk, mint a többi emberek.

— Bevallom tehát, hogy nagyon szerettem egymást, de a férjem felette féltékeny, (Ahá, asszony!) így nekem kellett idejönnöm Gyurirhoz.

— Igazán bámulatos, hogy én erről semmit sem tudtam, pedig mindeu titkát rám bízta. Mikor látogatta meg negysád őt?

— Ugy délután négy és öt óra között.

— Eppen a mikor én tarokkozni szoktam. Nagyon örvendek asszonyom, hogy megkönnyítette a dolgomat; most már nem kell keresnem, hogy kihez írta Gyuri a verseket. Köszönöm, nagyon köszönöm az irodalom barátainak nevében, hogy olyan nagyon szerette Bene Gyurit.

Forró kézzorítással bucsuzott el tőlem, én pedig monologizálni kezdtem: No lám, az a fiu asszonyokat csábított avval a szelid kék szemé-vel. Ki hitte volna ezt!

A munkatársak elmentek, egyedül maradtam.

Le-csavartam a gázlángot és bámultam a késő őszi éjszakába. A szomszéd toronyóra kettőt ütött, mikor valami fehér kísérteties alak jelent meg az ajtómban.

Bájos, tizenhat éves leány volt hamvas arcz-czal és banatos fekete szemekkel.

Leroskadt egy karszékbe és minden be-vezetés nélkül azon kezdte:

— Halálra fáradtam, ugy siettem. A bálban táncoltunk s csak egy negy-dórára szoktem el, mert magát ugy sem lehet ma-kor itt találni.

— Egyedül jött?

— Teljesen.

— Hogyan követhet el ilyen meggondolat-lanságot? Nem fél, hogy eltéved?

— Eh, jártam én már itt!

— Ugyan!

Kissé furcsán ejttem ki, mert elpirult a kicsike és édes duzzogással mondta:

— Nem kell ám rosszat gondolni! A sze-relem, ha tiszta szívből ered, mindent eltakar, már pedig mi igazán szerettem egymást Gyurival.

— Ne mondja! tört ki belőlem a meglepe-té; majd, mintha rosszul értettem volna, hozzá-tettem:

— Melyik Gyurival?

— Melyikkel? Hát a Benével.

— No lám!

— De biz ugy van.

— Es magácska volt már itt?

— Voltam ám, de csak ötször. Mindjárt ebéd után jöttem ide, mikor a papa meg a mama aludtak, mert szegény Gyurinak nem volt sza-bad hozzánk járni.

Bennem valami kötekedő kedv támadt és azt kérdeztem tőle:

— Aztán mit csinált itt?

Elfordította fejét és játszadozni kezdett a ruhája fodrával:

— Semmit, higye el, igazán semmit.

Amint azelőtt ismertem Gyurit, el is hittem volna ezt, de azokután aniket ma tapasztaltam, már Tamás lett belőlem.

— Mondja meg kisasszony, hol ismerkedett meg vele?

— Magam sem emlékszem határozottan. Sokat láttuk egymást az utcán, erősen szokott volt megnézni, egyszer végre megszólított és két hét múlva itt találkozotunk. Tulajdonképen azért jöttem ide, hogy figyelmeztessen a hagyatékára. Az utolsó versét én hoztam írta. Mikor utoljára

voltam nála, már akkor mondogatta az első két sorát. S ha elkészül az életírása, remény-lem, megemlít engem is benne.

Azzal felém nyújtotta kezét.

Én bennem pedig felébredt az „Ádám”. Megragadtam a kis lány karját, magamhoz szori-tottam és megsókoltam a száját.

Kevés ember dicsekedhetik akkora pofon-nal, mint a milyent akkor kaptam.

Alig jöttem magamhoz első meglepetésem-ből, a kis tündér már eltűnt, csupán ruhájának finom ibolyaillata maradt hátra.

Most már haragudni kezdtem Gyurira, hogy miért volt olyan alamuszi, miért nem avatott be ezekbe a titkaiba.

De hát hadd nyugodjék, szegény elég ke-serűsége volt neki az életben, jól eshetett árva szívének az ilyen futó kaland.

Ujabb kopogás riasztott fel, megint nő lépett be.

A vége itt is csak az lett a dolognak, hogy az a nő is (elragadó szép volt) hiteles adatok-kal bizonyította be — eskü alatt, hogy nem árulom el — szerelmi viszonyát Gyurival.

Másnap folytatódta a látogatások. Mind egyik tudott eredeti kéziratot és egyéb fontos dokumentumot felmutatni, hogy Bene Gyuri ő hozza írta az utolsó versét.

Soknak megvan fájig, némelyiknek egé-szen, a kinek pedig nem volt még kéziratban, az elszavalta nekem az egészet.

Igy áll a dolog mostan. Végtelenül leköte-lezne az, a ki tanácsot adna, hogy a harminczöt szép asszony és leány közül melyikhez írta hát Gyuri azt a bizonyos verset, mert addig nem irhatom meg az életrajzát.

— **Menetrendváltás a torontáli h. é. vasutakon.** Minthogy a magyar királyi államvasutak budapest—orszói vonalán közlekedő 707. és 708. sz. gyorsvonatok forgalma melyek közül a 707. sz. vonat 2 óra 37 perczkor indul Zombolyáról és 7 óra 40 perczkor este érkezik Budapestre, és a 708. sz. vonat 8 óra 15 perczkor reggel indul Budapestről és 1 óra 10 perczkor délután érkezik Zombolyára, — október hó 1-vel be lesz szüntetve, és a nagyikinda—nagybecskereki vonalon közlekedő 4504. sz. vonat — délutáni 4 óra 2 perczkor való érkezéssel — helyébe a 4514. sz. vonat esti 7 órakor való érkezéssel fog közlekedtetni, a torontáli h. é. vasutakon a menetrend f. évi október hó 1-től kezdve a következőképen állapított meg:

a) A nagybecskerek—szécsány—zombolyai vonalon: Az 1. sz. vonat indul Zombolyáról reggel 5 óra 5 perczkor, érkezik N.-Becskekere-Bégaparra 8 óra 47 perczkor.

Ezen vonat csatlakozással bir Zombolyán a Budapestről este 7 órakor induló és 3 óra 38 perczkor Zombolyára érkező 710. sz. vonattal.

A 2. sz. vonat indul N.-Becskekere-Bégaparról reggel 6 óra 5 perczkor és érkezik délelőtt 9 óra 58 perczkor Zombolyára. Ezen vonat csatlakozik Szécsányon Versecz felé a 22. sz. vonathoz, Zombolyán a 10 óra 27 perczkor induló és Budapestre este 6 óra 50 perczkor érkező 711. sz. vonathoz.

A 3. sz. vonat indul Zombolyáról déli 12 órakor és érkezik délután 2 óra 26 perczkor Szécsányra.

A 4. sz. vonat indul Szécsányról reggel 4 óra 16 perczkor és érkezik Zombolyára reggel 6 óra 43 perczkor.

Ezen vonat csatlakozik Zombolyán a reggel 7 óra 1 perczkor induló és 9 óra 37 perczkor Szegedre érkező 741. sz. vonathoz és a Zombolyáról 7 óra 5 perczkor reggel induló és 8 óra 14 perczkor délelőtt Temesvár-Józsefvárosra érkező 726 sz. vonathoz.

Az 51. sz. vonat indul Zombolyáról délután 5 óra 49 perczkor és érkezik N.-Becskekere-Bégaparra éjjel 10 ó. 35 p.

Az 52. sz. vonat indul N.-Becskekere-Bégaparról délután 5 óra 43 perczkor és érkezik Zombolyára éjjel 10 óra 10 perczkor.

Ezen vonat csatlakozik Szécsányon Versecz felé a 72 sz. vonathoz, Zombolyán a 10 óra 28 perczkor induló és 6 óra 45 perczkor reggel Budapestre érkező 709. sz. vonathoz.

b) A nagybecskerek—pancsovai vonalon: A 11. sz. vonat indul Pancsováról reggel 6 óra 48 perczkor és érkezik 9 óra 36 perczkor délelőtt N. Becskerekre.

Ezen vonat csatlakozik N.-Becskekereken a 10 óra 55 perczkor induló és 2 óra 51 perczkor N.-Kikindára érkező 4503. sz. vonathoz.

A 12. sz. vonat indul N.-Becskekere-ről este 7 óra 16 perczkor és érkezik 10 óra 6 perczkor éjjel Pancsovára.

A 61. sz. vonat indul Pancsováról délután 3 óra 4 perczkor és érkezik este 6 óra 33 perczkor N.-Becskekerekre.

Ezen vonat csatlakozik a 7 óra 30 perczkor N.-Becskekerekről induló és 10 óra 45 perczkor N.-Kikindára érkező 4511. sz. vonathoz.

A 62. sz. vonat indul N.-Becskekere-ről 8 óra 2 perczkor délelőtt és érkezik 11 óra 58 perczkor délelőtt Pancsovára.

A 63. sz. vonat indul Pancsováról reggel 3 óra 10 perczkor és érkezik 4 óra 29 perczkor reggel Antalfalvára.

A 64. sz. vonat indul Antalfalváról reggel 4 óra 39 perczkor és érkezik 5 óra 50 perczkor reggel Pancsovára.

A 63. és 64. sz. vonatok szükségleti vonatok lévén, azok csak minden vasárnapon, kedden és pénteken közlekednek.

c) A szécsány—verseczi vonalon: A 21. sz. vonat indul Verseczről reggel 5 óra 15 perczkor és érkezik délelőtt 7 óra 26 perczkor Szécsányra.

Ezen vonat csatlakozik Szécsányon N.-Becskekere-Bégapart felé az 1. és Zombolya felé a 2. sz. vonathoz.

A 22. sz. vonat indul Szécsányról délelőtt 7 óra 37 perczkor és érkezik Verseczre délelőtt 9 óra 55 perczkor.

A 71. sz. vonat indul Verseczről este 6 óra 13 perczkor és érkezik 9 óra 4 perczkor éjjel Szécsányra.

Ezen vonat csatlakozik Szécsányon az 51. vonathoz N.-Becskekere felé.

A 72. sz. vonat indul Szécsányról este 6 óra 11 perczkor és érkezik éjjel 9 óra 55 perczkor Verseczre.

Ezen vonat csatlakozik Verseczen a 10 óra 28 perczkor onnan induló és 11 óra 39 perczkor Báziasra érkező 1804. sz. vonathoz.

N.-Becskekereken 1896. aug. hó 30-án.

Az üzletigazgatóság.

Legujabb hírek.

A galicziai hadgyakorlatok.

Budapest, szept. 4. Tegnap általános pihenés napja volt. Királyunk egész nap el volt foglalva dolgozószobájában. Az ebédhez Uhle ezredes országos csendőrpáncsnok volt hivatalos, kivel a király hosszabb ideig beszélgetett. Ma reggel 7 és fél órakor a király igen szép időben Romanovoszkába ment, hol a hadgyakorlatokat folytatják. Ő felségét útjában az ország lakossága mindenütt a legszívebben üdvözölte. Ő felsége küszöbön álló megérkezése alkalmából Moszkva és Przemysl városokat feldiszipik.

Rotschild báró kitüntetése.

Budapest, szept. 4. Rotschild Náthán bárót a király — a bécsi Fremdenblatt szerint — a Ferencz József-rend nagykeresztjével tüntette ki.

Földnélküli Milán.

Belgrád, szept. 4. A kormány több magas állású hivatalnok ellen Milán királyiival való gyanus összeköttetésük miatt megindította a vizsgálatot. A kormány, továbbá Sándor király kívánságára utasította valamennyi határhatóságokat, hogy Milán királyt ne ereszszék be az országba.

Az olaszok Afrikában.

Nápoly, szept. 4. A Balduin hajóval szeptember 9-én egy tábornok, több tiszt és 310 vadász százhusz ágyuval Massauába utazik. Zeilából érkező hírek szerint az olasz foglyoknak segítséget vivő első karaván tegnap utnak indult. Egy másik ma indult el. A legközelebbi napokban még több karaván kel utra.

Dreyfuss nem szökött meg.

Budapest, szept. 4. Egy londoni ujság tegnap azt a szenzációs hírt közölte, hogy Dreyfus kapitány Cayenneből, hova száműzték, megszökött. E hírt most úgy a száműzött kapitány családja, mint pedig a cayennei kormányzó távirata megczáfolja.

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése 1896. szept. 6-én)

Budapest, szept. 5. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén a bűnvádi eljárásra vonatkozó törvényjavaslatot általánosságban elfogadta, és pedig Polónyi Géza határozati javaslatával, melynél fogva a kir. ügyészi hatáskörre vonatkozó rész, s különösen a nyomozásra vonatkozó szakaszok átalkítását végett az igazságügyi bizottsághoz utasítottanak. A törvényjavaslatnak részletes tárgyalását ennek daczára hétfőn megkezdik.

Most következtek az interpellációkra adott válaszok. Bánffy miniszterelnök, Kovácsnak a hajdudorogi gör. kath. püspökség felállítására vonatkozó interpellációjára felelve protestál az ellen, mintha a kormány a püspökség felállítását választási célokra akarná felhasználni. Kijelenti, hogy a kormány jelenleg nincs azon helyzetben, hogy új püspökséget kreáljon; különben is az illető tényezőkkel előbbegyet-értésre kell lépnie és csak azután tehet ígéretet; a kormányelnök mindazonáltal azt hiszi, hogy a püspökség a legközelebbi jövőben felállítható lesz. A Ház a választ tudomásul vette. — Báró Bánffy ezután Szederkényi Nándor interpellációjára felel, kijelentve, hogy a kormány nem foglalkozik az országgyűlés feloszlásának kérdésével, e tekintetben nem határozott el semmit sem és a király elé sem szöbeli, sem írásbeli előterjesztést nem tett. A törvény pontosan meghatározza azon időt, meddig kell a Háznak együtt maradnia, és a törvény intézkedései betartandók lesznek. A mi pedig a munkarendet illeti, a képviselőház a bűnvádi eljárásról, az állami költségvetésről szóló és egyéb törvényjavaslatok tárgyalásával eléggé el lesz foglalva.

A Ház a választ nagy többséggel tudomásul vette. Kossuth Ferencz interpellált azután a kvóta ügyében és kérdi a miniszterelnököt, hogy befolyásolta-e a kvóta bizottságot a tárgyalásoknál? Szalay Imre a tiroli gabonavám, Ugron Gábor a czári pár bécsi látogatása ügyében interpellál. Ugron a Ház általános helyeslése közt köszönetet mond a czárnak, a miért Rákóczy kardját a magyar nemzetnek visszaadta és kérdi, hogy milyen befolyása lesz a czár látogatásának a politikára, különösen pedig a hármas szövetségre és a keleti politikánkra nézve.

Szluha képviselő az elemi csapások okozta károk ügyében terjeszt elő interpellációt a földművelésügyi miniszterhez. Apponyi pedig kérdi, vajjon a kereskedelmi szerződésekkkel együtt tárgyalatik-e a vám és a vámtarifa kérdése is, és hogy a kormány azonos álláspontra helyezkedett-e a kvotabizottság álláspontjával.

Az interpellációk e halmaza után az elnök az ülést bezárja.

Schuwelow állapota.

Budapest, szept. 5. (A „Torontál” er. táv.) Mint Szent-Pétervárról jelentik, Schuwelow állapota még mindig igen aggasztó, bár a szélütött bal oldalába az élet már visszatérni kezd.

Szerkesztői üzenetek.

Verus. A teleplezés nem a mi kenyerünk. Tessék elhinni, hogy a közönség nem kíváncsi arra, vajjon mit csinált egyik vagy másik, most szereplő ember 18 éves korában. Ha férfikorában tisztességes ember, akkor megbocsáthatja neki akár azt is, hogy valamikor ifjú éveiben — ezüstkanalat lopott. S ha ön nem is bocsát meg neki, de a nagy többség ezért nem fog felette pálcát törni. A kézirát rendelkezésére áll.

G—ch. I—ő. Minden hely be van töltve.

E—s. Hogy mit jelent az, ha egy kisasszony előszeretettel olvassa Marcel Prevost regényeit? Mi azt hisszük, hogy szeles időt és kedvező fűrvadászatot.

Zs. Felelős szerkesztőnk egy hét óta itthon van.

X. y. z. Novellája azért jó, mert igaz. Mi is azt tartjuk, hogy a tizedik csókot a huszadik szokta követni. Néha a kétezredik. Az ön hősnője is azt folytatja amit elkezdett, jól teszi. Tessék azonban kissé átdolgozni.

Vásárhely. A tárczát megkaptuk; lehetőleg a jövő héten kerül rá a sor, ugyanakkor adjuk ki az előfizetési felhívásait is.

Uffalu. A tárczát is közöljük, a küldöttéért fogadjuk köszönetünket Irodalmi működésén kívül szívesen vennénk arról a tájról tudósításokat is.

L. Péter. Az ön „kivánság”-a elég különös, mi azt olvastuk ki belőle, hogy nem szeretivalami nagyona „babáját”, különben nem kívánná neki azt, hogy egész nap sirjon. Át tudja ön érezni, hogy milyen kellemes mulatság lehet az, ámbár enyhítő körülménynek lehet venni, hogy „örömkönyvet” kíván tőle. A költői elbeszélésre vonatkozólag azzal az alázatos kérdéssel fordulunk önhöz, hogy mivel érdemeltük ki ezt a kegyetlenkedést. A költői elbeszélések korszaka egyébként is rég letűnt már.

Hirdetések.

8518. szám. I. 1896.

831-33

Pályázati hirdetmény.

Török-Becse községében ujonnan rendszerezett irnoki állásra ezennel pályázatot hirdetek.

A javadalmazás évi 360 frt.

A kellően felszerelt kérvények folyó évi szeptember hó 15-ig nálam benyújtandók.

T.-Becsén, 1896. évi augusztus hó 29-én.

Főbíró hiv. távol:

Dr. Sal Ferencz,
szolgabíró.

Északnémet nyelvmesternő,

aki tökéletesen francziául beszél, oktatást nyújt német és francia nyelvben és zongorajátékban.

Szíves ajánlatok „W. Dalibor“ Kurländer ur czimére (Korona-utca) intézendők.

836-21

Arverési hirdetmény.

Jánosföld község előljárai részéről ezennel közhírré tétik, hogy a Jánosföld község határára kiterjedő vadászati jog f.

évi szeptember hó 10. napján d. e. 9 órakor Jánosföld község házában, nyilvános szóbeli árverésen 6 egymásután következő évre 440 frt kiküldési ár mellett bérbe fog adatni.

Árverezők kötelesek az árverés megkezdése előtt a községi bíró kezéhez bánatpénz czimén 44 frtot letenni, utóajánlat tekintetbe nem vétetik.

Zárt ajánlatok kellő bánatpénzzel az árverés megkezdése előtt benyújthatók.

Bővebb felvilágosítás a község jegyzői hivatalban a hivatalos órák alatt nyerhető.

Kelt Jánosföldön 1896. évi szeptember hó 2 án.

838-1.1

A község előljárosága.

40996. sz. 1896.

Torontálvármegye alispánjától.

Pályázati hirdetés.

A nagyméltóságú m. kir. belügyminiszterium folyó évi augusztus hó 15-én 71478/III b. szám alatt kelt rendeletével, az 1876: 14. t. cz. 134. §-ának végpontja értelmében megengedte, hogy Ozorán egy önálló személyes üzleti jogu gyógyszer-tár felállíttassék.

Ezen jog a vármegyei közigazgatási bizottság által lévén adományozandó, felhivatnak a pályázati akarók, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényeiket folyó évi október hó 1-éig Torontálvármegyei közigazgatási bizottságához betejessék.

N. Beeskerek, 1896. évi augusztus hó 28 án.

Dr. Dellimanics,
alispán.

838-2.2

A cseplő idényre

ajánlom a legjobb kivitelű olósó áruimat, különösen:

vizmentes takaró ponyvákat,

kocsi, gépek és mozdonyok betakarására, kis kerti és tüzi fecskendők 45 frt és 60 frt. Belföldi- és angol-gépszijak, minden méretben. Kenőolajok és zsiradékok, különlegesség „Kawkas Dynamo“, Orosz Baku, Valvolin és Oliva, amerikai és belföldi Tovote stb. Kutak, víz- és trágyalé-szivattyúk, körfűrészek asztalival vagy anélkül, Ruggyanta- és kender-tömlők minden méretben. Tized- és század-mérleget. „Hungária“ fedési anyag, Telitési máztetők fa és kerítések conserválására. Mindenféle tuskés sodrony kerítés-, kazán- és gép-szerelvények. Trágya- és istálló-villák, istálló-lámpák, gabona-zsákok, gabona-ponyvák és repce-takarók. Tejjgazdasági cikkek.

Arjegyzékek ingyen és bérmentve.

Schöttola Ernő,

Budapest,
Váci-körút (Fonciere-palota).

740-12.7

Épen most jelent meg

a nagybecskereki sakkör kiadásában, ugy a fővárosi mint a vidéki sajtó által rokonszenvesen fogadott és a maga nemében az egész világirodalomban páratlanul álló

Magyar Sakk-Almanach

czimű könyv.

A „Magyar Sakk-Almanach“, melynek ára 1 frt 50 kr., megrendelhető: a „Magyar Sakk-Almanach“ kiadóhivatalánál (Virág Vilmos) Nagybecskerek. 814-3.2

Friss mustot és ujbort,

vörös és fehéret, saját préselés, hektoliterenkint 16 forintjával, hordó nélkül, csak utánvét mellett ajánl

MANDUKITS KONSTANTIN
Verseczen.

Hordók töltés végett a venni szándékozók által idejekorán franko Versczenre szállítandók.

837-3.1

! Pénz !

földekre és házakra
a legolcsóbb kamatok mellett

a legkisebb összegtől a legmagasabbig közvetítetik.

A visszafizetés tetszés és tehetség szerint történhetik.

Pontos és gyors keresztülvezetés felett mindenki meggyőződve lehet és szolgálak minden e szakmába vágó felvilágosítással bérmentve.

Együttal ajánlom magamat mindennemű állami és magánsorsjegyek, arany és ezüst pénzek, idegen bankjegyek méltányos bevásárlása és eladására, nemkülönbén mindennemű szelvények beváltására.

Igervények minden huzásra.

Részletlevelek valamennyi sorsjegyekről.

I. nagybecskereki váltó- és bizományi üzlet

Kadeisburger L.

680-13.4

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek b. tudomására adni, hogy kitünő

reggeli süteményt,

karlsbadi kétszersültet,

ugyszintén elsőrendű árpa- és házikenyeret készítek és házhoz szállítok.

Tisztelettel

Eckstein Hermann,

a Korona szállóval szemben.

835-3.1